

Эшқобил
Шукуров

СОЧЛАРИ
СУМБУЛ-СУМБУЛ. . .

Тошкент
Ғафур Ғулом номидаги Адабиёт ва санъат
нашриёти
1988

Шоирнинг илк китоби

Шукуров, Эшқобил.

Сочлари сумбул-сумбул... [Шеърлар]. —
Т.: Адабиёт ва санъат нашриёти, 1988. — 64б.

Эшқобил Шукуров — дунёни образли идрок этади. У шеърларида инсон руҳининг ноаён тебранишлари, долғалари ҳақида сўз юртади.

Ушбу тўплам шоирнинг илк китоби. Уйлаймизки, эҳтирос ва ҳаяжонга йўғрилган, ҳайрат ва муҳаббат акс этган бу шеърлар сизнинг эътиборингизни тортади, мафтун этади.

Шукуров Э. Твои волосы: Стихи.

Уз2

Ш 4702570200—198 Доп. 88 © Гафур Гулом номидаги
М352(04)—88 Адабиёт ва санъат нашриёти, 1988 й.

ISBN 5—635—00168—8

* * *

Кўнглимни тошга айтдим,
Тошлар санди-я чил-чил.
Сув нигали кўзимга
Қушлар қўнди-я бир-бир.

Тушимни сувга айтдим,
Сувлар санди-я лав-лав.
Чўғ тергали тилимга
Қишлар қўнди-я бирров.

Дардни ёмғирга айтдим,
Ёмғир тинди-я сим-сим.
Гул тергали кафтимга
Қизлар қўнди-я лим-лим.

Кивримни ойга айтдим,
Ойлар тўлди-я гул-гул.
Куй нигали кўзимнига
Сўзлар қўнди-я бир-бир.

БОЙМОҚЛИДА БАҲОР

Азиз акага

Боймоқлида майса ниш урар,
Оқшом йўли чапгитар пода.
Дарахтларда гуллар гуркирар,
Тўлқинлар тирилар дарёда.
Боймоқлида қирлар остида,
Кўз очади минг-миг кўзичоқ.

Яшилланган томлар устида
Келинлардай титрар қизғалдоқ.
Сингилларнинг сочини ўйнаб,
Енгил-енгил елар шамоллар.
Кечалари ўтмаши бўйлаб,
Юриб чиқар ўтовда чоллар.
«Боймоқлида баҳор! Бўлинглар!» —
Чорлайдилар бир-бирларини.
Боймоқлида туғар келинлар
Ўзбекистон шоирларини.

ТИНЧЛИК ХУСУСИДА НУТҚ

Бир гўзал фаслда дарёдай тўлиб,
Буғдойзорлар бўйлаб шарқирайди нур.
Ўтган гуноҳларни кечирмоқ бўлиб,
Келасан, оламда салобат, сурур.

Биз бирга бўламиз эртақдагидай,
Кунлар ўтадилар осойишта.
Мен бахтнинг қироли бўлиб чиқаман
Бахтли кун аталган намойишта.

Умримни тўлдирди ғамгин қиссалар,
Ой кетдинг, ойлардан қайтгин саломат.
Жилмайиб туради стюардессалар,
Сен ерга қайтасан ниҳоят.

Қайтасан, ярқирар меннинг бошимда
Бор тонглар нуридан терилган гултож.
Қора гулчамбардай яшнаб бўйнимда,
Минглаб дилбар тундан йиғилган бир соч.

Ёмғирлар шигалаб ёғар бағримга,
Тоғларим юзидан ўвар самолар.

Қачонлар хомталаш бўлган еримда
Кеза бошлайдилар улуғ сиймолар.

Биз бирга бўламиз эртакдагидай,
Кунлар ўтадилар осойишта.
Мен бахтининг қироли бўлиб чиқаман
Бахтли кун аталган намоёншга.

ШОЛИ ҚУРИҚЧИСИ

Чумчуқ, чумчуқ, шўр тумшуқ,
Ҳоййо-хуйт! Ҳоййо-хуйт!
Тумшуғингни тошга тут,
Ҳоййо-хуйт! Ҳоййо-хуйт!
Шолипоя кўллаган —
Осмонлар чўкиб ётар,
Тилларанг балиқчалар
Юлдузга бўкиб ётар.
Ҳоййо-хуйт! Ҳоййо-хуйт!
Шамолга забон бериб,
Шолипоя чайқалар...

Сувнинг оҳангин териб
Куйлаб кетар бақалар.
Ҳоййо-хуйт! Ҳоййо-хуйт!
Кенг уйнинг бекасидай
Бошда тутлар қалпайган,
Туянинг ўркачидай
Четда чайла сўппайган.
Ҳоййо-хуйт! Ҳоййо-хуйт!
Кун иллари узилар
Нурдан қўпчир қишлоқлар.
Қизлар каби сузилар,
Бўйга етган бошоқлар.
Ҳоййо-хуйт! Ҳоййо-хуйт!

СУЮНЧИ

Ер каби кубиндан айланай,
Тулларим сёларга беланур.
Бир ашаб тўйларга шайланай
Юрагим модликна уйланур.

Суйганларим, суюнчи беринг.

Айланай, гулларимниг тиледаи,
Кўзларимга ранглар тўлмоқда.
Юрагимниг узун йўлидан
Шарин шакар кунлар келмоқда.

Суйтсиларим, суюнчи беринг.

КУШКАРИ

«Ҳайт!» — деди, улоқ кетди,
Уртада табоқ кетди.
Ногоҳон эл гуриллар,
Гуриллайди чанг-тўзон.
Ер сйнадай эриллар,
Оғларга қолди шайдон.

Сулуз-сулуз ёллари
Сув ўлидай чайқалди.
Ёлмишгани гуллари
Ёр юзайдай сайқалди.

Ярақлаган яғризда
Семиз қирлар ҳарселилар,
Туёқлариниг тизгинда.
Қора чўғлар шарсиллар.

«Ҳайт!» — деди, улоқ кетди,
Уртада табоқ кетди.

Чангакдай қўли билан
Куч чангаллар чавандоз,
Отининг ёли билан
Чангни чалар чавандоз.

Қора-қора қомати
Қорайиб кўринади,
Лекни чавандоз оти
Кўзларда суринади.
Негаҳон эл гуриллар,
Ер ойнадай зириллар.

Музлаб қолди саратон,
Қуёш қорга ботади.
Ичдан йиғлар чонагон
Оти ўлиб ётади.

«Воҳ!» — деди, улоқ кетди,
Қош ила қабоқ кетди.
Чавандознинг кўнглидан
Шош ила Ироқ кетди.

Бирдан куч қолди қариб,
Қил сизмайди кўнглига.
Отининг тамини кўтариб,
Отсиз қайтар овулга:

Утдай ёнган дарага
Ўзин ташлаган кўнглим,
Гуриллаган даврада
Улоқ тинлаган кўнглим.

Энди тамли эрига
Сўз айтмасдан ботиниб,
Олти ой аза тутар
Чавандознинг хотини.

ХУДБИНЛИК

Яна чегарадан чиқиб кетибман,
Хавотир хуржунни кенг орқангизда.
Фақат пул экилган... Худбинлик ўсган,
Гул излаб юрибман томорқангиздан.

Яна чегарадан чиқиб кетибман...
Тилингиз ачишар куйган қўл каби,
Жилмайиб турарди менинг чехрамда
Мангу қовжераган ҳақиқат лаби.

Дейсиз: «Хаддингни бил, ҳар сўз
хавфлидир», —
Фақат шу сиздаги бора бунёдкорлик.
Менга чегарани бузмақ завқладир,
Сизга эса завқли эҳтиёткорлик.

ЯНГИ ЙИЛ ШЕЪРИ

Синглимга

Дон каби сенилди совуқ туманлар,
Оқ қорларни кийган йўллар чиройли.
Уйларнинг қўзлари деразаларда
Очилиб-сочилган гуллар чиройли.

— Совуқ қотмадингни синглим, эгачим,
— Акажон, жонимдан ўтмоқда аёз, —
Сеҳр-афсусларга етмади кучим,
Қорбобо эмасман, Эшқобил холос.

Ялдо кечасида бир йилни чеқдим,
Оғир-оғир эди бу кеча кўнглим.
Онам аллаларин эслаб энтикдим,
Уларни Тошкентда сен айтгин, синглим.

Боладай тинглай деб келдим қошига
Унут қўшиқларнинг қаҳридан қақшаб.
Онам аллаларни айтгин бошимда,
Эгачим, айтиб бер онамга ўхшаб.

— Янги йил келмоқда, ака, янги йил!
Ягона байрам бу, ғамгинсиз бироқ?
— Мени онам каби тушунгил, сингал,
Ахир, ўтган йилим ўйлатар кўпроқ.

Ҳа, бир йил руҳимдан кечиб бормоқда,
Гоҳ шод, гоҳ маъюс палласи билан.
Кутморим зарурдир ҳар янги йилни,
Онамнинг энг ширин алласи билан.

Ялдо кечасида бир йилни чекдим,
Қаршила, муштилар сўзларни тўшаб,
Онам алласини эслаб энтикдим,
Эгачим, айтиб бер онамга ўхшаб.

Бу йил ҳам сўнг манзил қошига борган,
Не топиб, неларни йўқотар кўнгил.
Сендан аканга деб бериб юборган
Онамнинг алласини йўқотма, сингил.

БОИЦАРО. 1501.

Эмраниб-энтикиб келдим қошига,
Бесамар кунларим сочларин юлди.
Оғир бир савдолар қалқир бошимда,
Менинг юрагимда Навоий ўлди.

Қуёшга сўзим йўқ. Сўзим йўқ ойга.
Сен менинг ҳолимга куясан, ҳаёт.
Ўзи ботармиди қоп-қора лойга
Оппоқ қушларини учирган Ҳирот.

Қошинга эмраниб келдим, ўзбегим,
Шоиринг кетдими мендан норизо.
Яхши бўлармиди халқим, ўзлигин
Шоирнинг қалбидан топса подшо.

Ўзбегим, биламан ҳаммасин, бироқ,
Билмагандан оғир энди билганим.
Минг бор ўлганингдан кўра хавфлироқ —
Юрагингда шоир бир бор ўлгани.

ҲОЛАТ

У заминга сиғмай қолди. Вужудни қистар,
Парвозга чоғлаб,
Осмоңларга учиб кетмоқни истар
Заминни қучоқлаб.

У заминга сиғмай қолди. Вужудни қистар,
Парвозга бошлаб,
Осмоңларга учиб кетмоқни истар,
Заминни ташлаб.

МИННАТДОРЧИЛИК

Элдошларим...

Жон деса жон берган, элдошларим,
Айлаханайин берган жонларингиздан.
Менга Ватан берган, элдошларим,
Айланай берган Ватанларингиздан.

Элдошларим...

Менга қўш-қўш кўнгиллар берган,
Жуфт-жуфт ҳурках сингиллар берган,
Элдошларим...

Умримга, кўнглимга маъниялар берган —

Давра-давра ога-инилар берган,
Элдошларим...
Минг бора айланай ҳимматингиздан,
Сари зиёдалар бўлган давлатингиздан.
Элдошларим...

Бир кўркем ифорлар сочар йўлимга,
Бу иссиқ чехралар, ёруғ дийдорлар.
Аввал ўтиб борар менинг кўнглимдан,
Сизга етиб борган қишлар, баҳорлар.
Элдошларим...

Кўнглимга туморлар таққан, элдошларим,
Кўнглимга жонимдай ёққан, элдошларим,
Элдошларим...

Кечадан омонлик тилайман сизга,
Оқ дарёлар оқсин эшигингиздан.
Кундуздан омонлик тилайман сизга,
Тўданалар бўлай бешингизда.
Элдошларим...

Менга сўзлар берган, менга куй берган,
Бир-бирига улашган қатор тўй берган,
Элдошларим...

Минг бора айланай ҳимматингиздан,
Тақдир суюб берган давлатингиздан,
Элдошларим...

НОРБОЙ АКА МАРСИЯСИ

Икки дилга икки уя қўйган, қалдирғоч,
Кўя-кўкайлар қуриди, кўк томирлар
чириди.

Тошлар тегиб бу дунёдан тўйган,
қалдирғоч,
Қанотингда ёзлар куйди, қаҳратонлар
қариди.

О, қалдирғоч икки дилнинг оралиғида,
Ой-юлдузлар қотган кулга қолди айланиб.
Бу дунёнинг бир бетининг қоралиғидан,
Ер чанғиди, осмон эса кетди лойланиб.

Икки дилга икки уя қўйган, қалдирғоч,
Сарнижимни сайлаб ўтган дамларинг қани?
Трамодан кўйлак тикиб кийган, қалдирғоч,
Қизил-яшил ойга тўлган шомларинг қани?

Икки дилга икки уя қўйган, қалдирғоч,
Кўк булутлар йўргаклайди фарёдларингни.
Хазонларнинг шўр сувидан тўйган,
қалдирғоч,
Инғолмайсан тебут қисган қанотларингни.

Икки дилга батта уя қўйган, қалдирғоч.

ДУНЁНИНГ ТИНЧЛИГИ

Ҳилол ухлаётган пашшахонанинг
Бир буржини кўтариб термилади тонг.
Ҳилол ухлаётган пашшахонанинг
Ипига осилиб тебранар осмон.

Қовунлар, тарсиллаб ёрилмай туринг,
Торларни тирнаманг, чирилдоқлар-ов.
Пардада Ҳилолнинг уйқусини кўринг.
Кўринг, қандай ухлар тунлари олов.

Еллар дарахтларни етаклаб келар
Тонгнинг қўли очган оқ остонага.

Етти иқлимни ҳам сирдирса бўлар
Ҳилол ухлаётган паншахонага.

МЕҲРИНИСОГА АЙТГАН АЛЛАМИЗ

Алласин юлдуз айтсин,
Тун айтсин, кундуз айтсин,
Эна қиз ухласин, эна қиз...

Кемадай чайқалар беланчак,
Шамоллар солади ҳалинчак,
Эна қиз ухласин, эна қиз...

Очилиб-сочилар кечалар,
Эркалар нордон еб чечалар,
Эна қиз ухласин, эна қиз...

Қадамларга кулсин эшиклар,
Гўдакларга тўлсин бешиклар,
Эна қиз ухласин, эна қиз...

ПАБЛО... 1973

Кўнглим, мусичаи безор кўнглим,
Севгидан толдингми, дарддан толдингми?
Кўнглим, мусичаи безор кўнглим,
Итлар даврасига тушиб қолдингми?

Етимнинг кўзидай кўзинг жавдирар...
Бутун вужудлари иборат тишдан,
Тегрангда хўжасиз итлар бақирар,
Суягин сўрашиб учар гул — қушдан.

Ҳамдам этмоқ бўлдинг ахир ўзингга
Не-не мард инсонлар, не орифларни...

Не аччиқ қуюнлар ўйнар кўзимда,
Аёлдай қарғайман тасодифларни.

Кўнглим, ташқарида оғрир умидлар,
Сувлардан қайтиб ол тилакларингни,
Мунча, мунча ҳавас қилмаса итлар,
Гулнинг дарддай юмшоқ суякларини.

ҚАНИ, СЕНИНГ ОВОЗИНГ?..

Гитаралар янгради,
Сўнг сеторлар ингради.
Залда қўллар ҳайқирдилар:
Қани, сенинг овозинг?

Бомбалар портладилар,
Қабрлар додладилар,
Микрофонлар титради нотиқларининг
сўзидан:
Қани, сенинг овозинг?..

Тўқнашиб қолдилар: кўкда — юлдузлар,
Кўчаларда — бири-бирига ўтмиш,
Бири-бирига келажак кўзлар,
Кашф этиб оламда сўнги овозни.
Қани, сенинг овозинг?..

Бўронлар бўкирдилар,
Булутлар тўкилдилар.
(Улкан муз океанига айланади Ер).
Ҳаволар йиртилдилар,
(Чақмоқлар дарёдай оқар, гулдураар).
Қани, сенинг овозинг?..

Овозга айланади гуналарнинг имолари,
Гумбурлаб портлаб кетар сукунат
даҳолари.

Қани, сенинг овозинг?..

Қани, сенинг овозинг?!
Чорлайман, бўғзимга тиқилар тоғ-тош.
Кўзим қирғоғини тўлқинлар бузар.
Кўксимга медалдай осилар бардош,
Овозга айланар қулоқлар, кўзлар.
Қани, сенинг овозинг?..

Қани, сенинг овозинг?!
Тилимни едирдим тўтиқушларга,
Оғиз бўшлиғимда бақирар юрак.
Умримни алишдим ширини тушларга.
Бутун халқ йўқотган энг тўзал эртак —
Қани, сенинг овозинг?..

Қани, сенинг овозинг?!
Бетховен қулосин очгувчи оҳанг,
Туманлар ортида чарсиллаган нур;
Соҳир кинотда саккизинчи ранг,
Океанларнинг бағри бой беришган дур,
Қани, сенинг овозинг?..

Қани, сенинг овозинг?!
Майлига, бекор гап севгинг, дил розинг,
Ақалли бир товуш... Бирон калима...
Қарсиллаб синмасдан, чорлар овозинг,
Айсберглар ичида қолган бир кема. —
Қани, сенинг овозинг?..

Қани, сенинг овозинг?!
Фалаклар кашфидан йироқмидинг сен,

Важдонлар ташвишига тушмоқда бу кун,
Сенинг овозингни чорлашман мен,
Оламини ғамлардан қутқармоқ учун.
Қани, сенинг овозинг?..

* * *

Мен қўрқаман мажнунтолнинг аразлашидан,
Шоҳларнинг титроғида йиғлар «Муножот».
Мен қўрқаман мажнунтолнинг аразлашидан,
Ўтингаман, рақзитмагин сен уни, ҳаёт.

Самоларга илтижолар йўлдашман тунлар,
Кўзларимда сокин-сокин чайқалади дард.
Мажнунтоллик четлаб ўтсин аразли кунлар,
Мажнунтолнинг япроғида ухлаб қолсин бахт.

Мен қўрқаман мажнунтолнинг аразлашидан...

МЕНГИМ МОМОНИНГ ЙУҚЛОВИ

*Икқалб даврида ватандан кетган, хорижда ўз-ўзига
йўқлов айтиб, дунёдан ўтган Менгим момонинг гиряси.*

Тоғдан тошлар қулайди,
Кўздан ёшлар қулайди,
Қисматнинг қора қўли
Пешонангни силайди.
Вой, Менгим-а, шўр Менгим.
Увв!.. Ув!!!

Кўзингда Боймоқлининг
Суратлари қолади,
Кафанда жонсиз тана —
Тирик армон ётади.

Вой, Менгим-а, шўр Менгим.
Увв!.. Увв!!!

Сойларнинг бўйларида
Йиглаб учар овозанг,
Гўристонга қўриқчи —
Уқилмаган жанозанг.
Вой, Менгим-а, шўр Менгим:
Увв!.. Увв!!!

Форларда ухлар шамол,
Қирларда йиғлар шамол,
Шамолнинг этагидан
Тутиб бўзлайди хаёл.
Вой, Менгим-а, шўр Менгим.
Увв!.. Увв!!!

Хотирингда, олисда
Мунгли шам чарсиллайди.
Ота юрт соғинчидан,
Суягинг қарсиллайди.
Вой, Менгим-а, шўр Менгим.
Увв!.. Увв!!!

Қаро кунга қаро соч,
Ёр бўлса сингиллар.
Кўзларинг қирғоғидан
Тўкилади кўнгиллар.
Вой, Менгим-а, шўр Менгим.
Увв!.. Увв!!!

Тоғдан тошлар қулайди,
Кўздан ёшлар қулайди.
Қалбингдан бир чуқурга
Ой, қуёшлар қулайди.
Вой, Менгим-а, шўр Менгим.
Увв!.. Увв!!!

Ғарибликда, бойвучча,
Уз-ўзингни йўқлайсан.

Худога биринчи бор,
Отилгувчи ўқдайсан.
Вой, Менгим-а, шўр Менгим.
Увв!.. Увв!!!

Хув тоғлардан нарида,
Қирларда лола-шамлар,
Майсаларнинг бағрида,
Дурдай ёнар шабнамлар.
Бойсунтоғнинг бошида
Қорлари ялтирайди.
Қояларнинг минг йиллик
Сувлари сирқирайди.
Вой, Менгим-а, шўр Менгим,
Увв!.. Увв!!!

Гўрим ўз юрагимда,
Юракда бордир Ватан.
Қишлоқдан кийиб келган
Кўйлагим бўлсин кафан.
Вой, Менгим-а, шўр Менгим.
Увв!.. Увв!!!

Вой, Менгим-а, шўр Менгим,
Увв!.. Увв!!!

БОБО ДЕҲҚОН

Кўпчиган тупроқда қақрар саратон,
Баҳор тебратади рангпар ҳавони.
Олти ой олдинда қақшар қаҳратон,
Кузгача омон элт олти дарёни.

Бўронда кемадай турар силҳитиб,
Атом, нейтронлар ваҳми асрни.
Улардан юракка кўйдинг бекитиб
Икки кўлингдаги тўртта фаслини.

Баҳорга сарғайиб қарар саратон,
Яшил чаңлар сачрар ранглар ҳавога.
Ўлти ой олдинда турган қаҳратон
Кузгача қон берар олти дарёга.

Кимлар сақлаб қолмиш — кўнглинг
 тўлмайдя --
Совуқ урушлардан кўлмак наслини.
Бу телба асрга бергинг келмайди
Икки кўлингдаги тўртта фаслини.

* * *

Дарахтим, мен яна
қошингга келдим.
Қайтмас кунларимнинг хотири учун,
Умримнинг айтилмас бор сирин учун.

Дарахтим, мен яна
қошингга келдим.

Япроқлар юзида ой нури ўйнар,
Атрофда бўғилиб сукунат йиғлар.

Дарахтим, мен яна
қошингга келдим.

Умрим эрталарга бўй чўзаётир,
Утмиш кунларимдан олдим хавотир.

Дарахтим, мен яна
қошинга келдим.

РУҲИМ

Аҳай-аҳа-ҳай. Аҳай-аҳа-ҳай!
Мен қушларнинг тушларида кўринай,
Мен тушларнинг қушларида кўринай.

Аҳай-аҳа-ҳай. Аҳай-аҳа-ҳай!
Мен оловнинг гулларида кўринай,
Мен гулларнинг тилларида кўринай.

Аҳай-аҳа-ҳай. Аҳай-аҳа-ҳай!
Мен тўйларнинг куйларида кўринай,
Мен куйларнинг тўйларида кўринай.

Аҳай-аҳа-ҳай. Аҳай-аҳа-ҳай!
Мен кўзларнинг сўзларида кўринай,
Мен сўзларнинг кўзларида кўринай.

Аҳай-аҳа-ҳай. Аҳай-аҳа-ҳай!

ТУҶҚИЗИНЧИ ФЕВРАЛЬ

Мен эртага ўламан, она,
Агар, сен бу кеча бошимда
Ўзбек тилидаги қўшиқларни айтиб турмасанг.

Мен эртага ўламан, она,
Агар сенинг келинларинг бу кеча
Буюк шоирларни туғмаса, агар.

¹ Навоий туғилган кун.

Мен эртага ўламан, она,
Агар сенинг бахшиларинг бу кеча
Тонггача тугатолмаса «Алломиш» дастонини.

Мен эртага ўламан, она,
Дарахт шохларида қушлар бу кеча
«Лисонут-тайр»ни такрор этмаса
Мен эртага ўламан, она.

Ухлай олмадим мен...
Бошимда қадимий қўшиқлар айтдинг,
Келинларинг туғди улуғ шoirларингни.

Бахшилар... Нафаси тикилиб бўғизларига
«Алломиш» сўнггини айтдилар тонгда.
Қушлар... Дарахт шохларида титраган қушлар,
Навой телида гапириб чиқди.
Мен ҳеч қачон ўлмайман, она!

ЭНГ ҚАДИМГИ ҚУШИҚ

Юлдузлар титрар, ҳайрон,
Осмоннинг ҳолига вой.
Қора кенгликдан кечиб,
Қиз кўксига қўнди ой.

Қизнинг мармар танида
Пориллайди ол дурлар.
Минг тола сочга шўнғиб,
Чарс-чарс синади нурлар.

Манзилга етиб бормас
Қора осмон имдоди.
Тун бўйнидан чаггаллар
Бир йигитнинг фарёди.

Ваҳм туш оғушида
Чайқалиб қўяр овул.
Кўзларини ишқалаб
Уйғонади қоровул.

Қизнинг қоқ кўкрагидан
Нур шарқирар мисли сой.
Эрийди... Адо бўлмас
Қиз кўксига қўнган Ой.

Юлдузлар дор ташлайди,
Қитиқланар юраклар.
Дунёни севиб қолар
Шивирлашган тераклар.

Овулнинг вужудига
Оқади оқ ёғдулар.
Йигит Ойга ташланар,
Қўлида олов ханжар.

Юлдузлар титрар, ҳайрон,
Осмоннинг ҳолига вой.
Қизнинг кўксига қолди
Иккига бўлинигай Ой...

ДЕКАБРЬ

У, Декабрь,
Йилнинг қари қизи ў,
Мунчалар аразкан бўлмайдн-да, ой.
«Феълига яраша» деган гап бор-ку,
Мунчалар кўнглинг тор — кўчалари лой.

Эйлай олмас эдинг апрель ўрнини,
На-да июнь ўрнин, на-да сентябрь...
Салгина ҳазилга тишлаб бурнингни,
Ҳар қандай фаслни қилардинг бебурд.

У, Декабрь...

Кенга кенг дунё бу қилмасдан уят,
Ун битта сиғдингни солма буровга.
Уларда нима айб, ўзи табиат
Сени қаҳратонга берса куёвга.

68 СУМ

«Газлида zilzila!» хабари елди,
Маънос гўлдиради телевизорлар.
Ҳаво тўлқинлари лойқа чайқалди,
Уйма-уй минг хилда гаплар кезурлар.

Олис Бухорога бормаган, борган,
Сухбатин пойладик катталарнинг,
Бизнинг кўнгилларга zilzila солган
Сўнги ахбороти газеталарнинг.

Бизлар бола эдик, маънос тингладик,
Тили айланмаган тафсилотларни.
Илк бора дунёвий дардни англадик
Ва ўйиндан ташқари ҳолатларни.

Нул тўплай бошладик Газли учун биз,
Қўллардан юлдуздай ётди тўйинлар.
Катта танаффуслар қолди овқатсиз,
Кинолар қолдилар, қолди ўйинлар.

Бухоро, эшитгани, Бухоро, кўргани,
Сенинг бир дардингни чекувчиларни.
«Газлига ёрдан!» деб оёққа турди
Ҳамса номли мактаб ўқувчилари.

Балки, каллар умрини шундай бошлаган,
Қўзғолди Газли деб болалар эли. —
Қиллар суммасига хатлар ташлаган,
«Ватан!» — деб бақириб кўрмаган ҳали.

Қўллардан тийин эмас, ойлар ёғилди,
Ҳеч ким худбин эмас, ҳеч ким эмас зўм.
Ун куннинг ичида тездан йиғилди,
Подшолар кўрмаган 68 сўм.
Бухоро, қайғурма, жоним Бухоро,
Келбатинг сақладинг не-не жангларда.
Сенга пул тўплади белалар эли,
Бунча пул бўлмаган семиз банкларда.
Директор қошига бориб мардона,
Дедик: «Газли учун пул тўпладик биз».
У-чи, қоғозларни титиб, жимгина,
Бу гапни эшитди бепарво, ҳиссиз:
«Ўхў, зўрсанлару, хўш, қанча бўлди?»
«Анча бўлди, мана, 68 сўм».
Бирдан директорнинг бурни жийрилди,
Демак, бир сатанг гап ташлаши маълум.
Ҳали-да, бизларда умид бор эди,
Керак бўлмаса-да, мақтов ё раҳмат.
Лек, совуқ назар-ла директор деди:
«Иккам етмишингга зор эмас давлат!»
Давлатим, зор бўлма, бадавлат бўлгин,
Ўчган тандирларга шафқатларни тут.
Еринг ҳам осмонинг буғдойга тўлсин,
Аёллар кўксига сиғмай оқсин сут.
Кун келиб бир камлик бўлганда абас,
Энг обод кунларга етсанг мамлакат.
Миллионларни эмас, миллиардларнимас,
Иккам етмишларни эслаб қўй фақат.
Қолди директорнинг бепурд таънаси,
Бир маъни: ўша йил кенгайиб дунё,
Сурхонда, титради мактаб партаси —
Суянди, ишончга қадим Бухоро.
Қолди директорнинг бепурд таънаси;
Бир маъни: ўша кайт биз-ла дафъатан
Тенгдошдай, нойтахти мактаб партаси,
Улғайиб борарди буюк бир Ватан.

Халқим, она халқим ўзинг ўргатдинг.
Халоллаб ичмоққа ҳар бир нафасни.
Сенинг бойлигингу сенинг қудратинг
Ўша 68 сўмда эмасми.

ҚАЙТИШ

(«Саккизинчи осмон» туркумидан)

(Урун судралади,
уруш судралар...)

Ўғри тушди, ўғри... Қишлоққа кеча...
Қабарган йўлларнинг томирларидан
Ўсди қарғишларнинг қиёқ тиллари.
Қиличдай жаранглаб чиқди суяклар
Жангчиларнинг адаш қабрларидан.

(Суюлган қонимни
сўради битлар...)

Ўғри тушди, ўғри... Қишлоққа кеча
Айвон устунда сузма халталар
Елинидан оққан ойнинг зардоби
Мудроқ юлдузларни чўмилтираркан,
Силқинаркан зилзиладан елкалар.

(Ивирсиқ фалакни
қарғайди итлар...)

Ўғри тушди, ўғри... Қишлоққа кеча...
Дарахтларнинг қайроқ олмосдай тиги,
Бўшлиқ қабоҳатин ёролмай гаранг,
Ўлган юлдузларни қондай тупурар,
Осмон тўрвасининг мудҳиш йиртиғи.

(Самовий кулларни
титкилар худо...)

Ўғри тушди, ўғри, қишлоққа кеча...
Осмонга чўзилиб увлар тераклар.
Шу тун болаларнинг гўдак кўнглида,
Аёл титроғидай уриб юраги,
Эркаклар туғилди, жасур эркаклар. —

Туғилди урушда
Ўлган эркаклар.

* * *

Жимгина ишона бошлайсиз менга,
Дард билан суяна бошлайсиз менга.

Қаро кўзингизда оппоқ бир гуноҳ.
Бошингиз устада бўлайин паноҳ.

Бахтни асрагайман ўзимдан, бир кун
Сиз тўкар бахтдан зўр кўз ёшлар учун.

Жимгина ишона бошлайсиз менга,
Дард билан суяна бошлайсиз менга.

Майин ёмғирларга ёйиб, сочларни,
Кутасиз қайтажак қалдирғочларни.

Сиз маъюс, ийманиб яқинлашар чоғ,
Елкам елка эмас, етмиш икки тоғ.

Жимгина ишона бошлайсиз менга,
Дард билан суяна бошлайсиз менга.

ҚАРИЯНИНГ ЎЛИМИ ҲАҚИДАГИ ХАБАРДАН СЎНГ

Қ а р и я: Имонини берсин.

Кўришиб қолмоқда сўнги сарҳадлар,
Ситилиб кетганимиз кекса улфатлар.

Ў р т а ё ш: Ёшан яшаб, ошин ошади, лекин,
Дари билмаганини билгувчи эди,
Бошимизни кўшиб тургувчи эди.

И н г и т: Суйганлар бахтлилар у чол даврида.
Тўй нафаси келар эди товушидан...

Б о л а: Эди эшагини ким минар экан?..

НОМУКАММАЛЛИК

Чорладинг...

Овозсиз оққанда йўллар,
Чорладинг — ҳилпираб
Байроққа айланди қўллар.
Мен йўқ эдим.

Чорладинг —
Оламнинг яқини ва олисидан,
Сен кўп деб, жаҳоннинг аҳолисидан...
Мен йўқ эдим.

Севги!

Тилимга кирма, Севги.
Оёғингнинг тирноғи билан
Юзингни тирна, Севги.

(Бир қадам ораси севги, нафратнинг)
Қарғишларнинг шамоллари қорайиб елар.
Мени нафратнинг ис босган гулларига,
Ифорлар деб шодмон кўмганингда —
Мен йўқ эдим.

Кечанинг кундуз билан жанжалларида,
Йўқолган кунларнинг ичида,
Йўқотилган кунларни излаб,
Калака бўлардим зарфишонларга
Мени қора шамол билан қувлаганингда —
Мен йўқ эдим.

Нафрат!

Тилимга кирма, Нафрат,
Қушларнинг кўпчиган патлари билан
Юзингни тирна, Нафрат.

Юракни иккига бўлдинг оламдай,
Бир ёни чорласа, бир ёни қувлар,
Бари бир, йўқ эдим.

Туманга айланган бир сирли ўғри
Калака қиларди ёритқичларни.
Кундуз озиб кетди, тун озиб кетди,
Туманнинг гупчайган ўғри халтаси
Семириб борарди озғин кун-тунда.
Вужуд эмас, руҳнинг манфаати деб
Фалак мулкин қилар сунистеъмол.

Севги...

Тилимга киргин, Севги,
Ҳар куни мен келтирган нурдаста
билан.

Нафратни супургин, Севги.

Ўттиз биринчи декабрь куни,
Айтганингдай —
Маъюслик, шодликнинг кўришув куни
Учрашдик, томорқада эмас,
Ерда ё қоннотда эмас,
Севгида учрашдик, ўттиз бирида,
Мен бор эдим.

Эртага янги йил, — дединг сен,
Янги йилга ҳали битта умр бор,
Янги йилга қадар бутун севги бор,
Ўттиз биринчи декабрь туни,
Айтганингдай —

Хотира, умиднинг тутиниш туни
«12» рақамли қил кўпригидан
Биринчи ой сари ўтиб кетдинг сен,
Ун учинчи ойга мен кетдим...
Туман адаштирар ва адашади.

Севги...

Ўзинг биласан, Севги,
Нега қарғаб-қарғаб ва куйиб-куйиб
Нафратга дугона бўласан, Севги.

Туман ёлғиз эди, энди ўғримас,
Ойнинг меҳробига қилар ибодат.
Сира сесканмасди, сескантирарди,

Қўлида музлаган, ўлик юлдузлар
Тупукка ўшарди кўзидаги ёш.
Бўшлиқда сарбасар учар, куйнар
Юз йилнинг тўзғиган куюк патлари...
Севги юз йил олдинда эди,
Туман эса юз йил орқада,
Қотиб қолган эди ўн учинчи ой.
Севги!
Дунёни оловли қучоқларингда
Қаритдинг, Севги!
Энди орқага қайт, юз йил орқага,
Ўн учинчи ойни эритгин, Севги!

ЗУРАКИ ҚАҲҚАҲА

Тишларимнинг ўртасида,
Икки қилч ўртасида,
Чавақланар қаҳқаҳа —
 Ҳа! Ҳа! Ҳа! Ҳ...

Ойни тишлаб олдим мен,
Лабда юлдузлар қони.
Афлоқда йўқолдим мен,
Улмаган кимнинг жони.

Вужуднинг занжирбанди
Кўкракдаги илоҳа,
Қобирғаларга банди —
 Ҳа! Ҳа! Ҳа! Ҳа!

Қаҳқашонлар жим қолар,
Оловларни кечаман.
Лойдан ясалган қадаҳ —
Юлдузларни ичаман.

Қаҳқаҳага алишдим
Умрлик армонимни,
Керак бўлса, худолар
Тинглайди фармонимни.

Дарахтларнинг устида
Ухлайман, сақлайман жон.
Мен сенга шерик эмас,
Қувонмагин, Робинзон.

Вужудим чошиб борар
Қилдай арқон устида.
Юрагим қолиб кетди
Ёмғирларнинг остида

Мени ташлаб кетдингми,
Меҳробдай топинганим,
Севгидан зўр илоҳа?!
Кет, сенсиз ҳам бахтлиман.
 Ҳа! Ҳа! Ҳа! Ҳа!

Гуллар, нега кулмайсиз,
Ёзинг ғамгин кўнгилни.
Арилар тошиб келар,
Қочиб қолган қотилни.

Юлдузларга кўмаман
Ғариб қолган бу тунни.
Сўнг қитиқлай бошлайман,
Совуқ қовоқ очунни.
Мени ташлаб кетмасанг,
Гаровдаги қаҳқаҳа,
Икки дунёдан зўрман,
 Ҳа! Ҳа! Ҳа! Ҳа!

МАНГУЛИКДАН КЕТГАН ДАРЗ

Муносиб эмасман, сенга ҳеч қачон,
Муносиб эмасман, почор ва нуноқ.
Мен бугун ўлимга топширдим бир жон,
Ўттиз тўққиз жоним қолди-ку, бироқ,

О, юрак бор-йўғим, сени чақирдим,
Сўнг отдим ағёрлар товоғи томон.
Сўнгги чироқларни кўздан ўчирдим,
Ажаб томошадан кулар оломон.

Кеча оғир эди. Кеча дилозор...
Яхшилар, ёмонлар, қолманг гафлатда
Ҳар битта одамнинг қирқта жони бор,
Бир юрак ичида қирқ жон, албатта.

Зотан, азиз дўстга айтибман видо,
Мени театрга чорлар оломон.
«Сен нега бизларни тоқ қилиб қўйдинг?» —
Ийғилиб келади ўттиз тўққиз жон.

Қайдасиз кўз ёшлар? Қайдасан, виждон?!
Чорлайман ваҳмали, шарафсиз, шонсиз.
Бўғзимга тиқилар ўттиз тўққиз жон,
Яшаб бўлмаяпти қирқинчи жонсиз.

МАИНА ҲАСАНОВА

Тилимни кесдилар, арзу додимга
Етмади юраксиз кажрафтор фалак.
Бир халқ йиғлаб қолди менинг ортимда,
Момоларим қолди дардимни элаб.
Тилимни кесдилар, фиғонларимга
Тангри сарак-сарак қилди бошини.
Бир Ватан бўялди ол қонларимга.
Боболарим қолди қарғаб ёшини.

Қон сачраган сўзлар излар элимни,
Шаҳид қабри узра яловдай сағир.
Кўнгил гулханига тоблаб тилимни
Куйламоқ истардим, куйламоқ... Ахир...
О, сен қайлардасан, заҳматкаш элим,
Бир қўйин минг қўйли бойга олдирган,
Кафтингда турсам-да, кесилди тилим —
Тиниқ аллаларга чоғланиб турган.
Розиман, бошингдан қон эмас, гулоб
Селганча кетурмен энди ўлимга,
Фақат ўтинчим бор сенга, инқилоб,
Кесилган тилимни қайтар элимга.

АЛЛА ТАЪРИФИ

Болам, бир қўшиқ бор дунёда, болам,
Илк бора отадай айтайин уни.
У қўшиқ энг буюк бир кундир,
Жаҳон шоирларин туғилган кун.

Болам, бир қўшиқ бор дунёда, болам,
Унинг офтобидан руҳингни бойит.
У қўшиқ энг буюк бир ойдир,
Жаҳон халқларининг туғилган оғи.

Болам, бир қўшиқ бор дунёда, болам,
Унинг куйларидан чиқсин-да, тилинг.
У қўшиқ энг буюк бир йилдир,
Жаҳон Ватанларин туғилган йили.

Болам бир қўшиқ бор, оҳангларидан
Ҳаёт кўкраклари туради ийиб.
Болам, у қўшиқни аёллар ҳар кун
Қуёшининг сутига олади чайиб.

Болам, бир қўшиқ бор дунёда, болам...

УТМИШ БИЛАН МУЛОҚОТ

Қачон гулдирайсан, қачон тегирмон,
Мунғайиб жавдирар бўшаган саноч?..
Юрагим, юрагим, бўла қолгин дон,
Қушлар чирқирайди... Қара, қушлар оч.

Эплай олмадик-ку, биронта шеърин,
Ширин ваъдаларни ичганмиз сддин.
Қушлар чирқирайди куйдириб ерни,
Юрагим, юрагим, дон бўла қолгин.

Анграяр фалакнинг икки палласи,
Гулдиратар тушларимни тегирмон.
Қарсиллаб турибди қишнинг чилласи,
Юрагим, юрагим, бўла қолгин дон.

ҚАДИМГИ БИТИК ТОШЛАРГА ЕЗУВЛАР

Сўз

I

Баридан муқаддас сўз бўлди фақат —
Тангрилар инсондан қизғанган даҳо,
Боши бир ёқадан чиққан мамлакат,
Мангуликни йўргаклаган ибтидо.

Баридан муқаддас сўз бўлди фақат...
Оламдан ўтгани тупроқ остига,
Тупроқнинг устига сўзни қўйдилар.
Қуёшдан уялиб, ойдан уялиб,
Яланғоч юраклар сўзни кийдилар.

Ташлаб кетилган минг йилликлар

II

Бечора бўм-бўш уй, эй, сағир...
Р. Парфи

Чўккан харобадай мунгайиб ётган
Минг йилликлар ичра тирик жон борми?
Барбод бўлган эллар фалакка отган —
Исён қолдиқлари ё фиғон борми?

Ким бор, минг йилликлар харобасида,
Бирон-бир нафас ё бир товуш борми?
Чўғ тишлаб зулматнинг исканжасида
Эркинлик қўшиғин айтган қуш борми?

Садо йўқ... Садо йўқ! На дард, на зорлар...
Сўз ҳайкалдай ўсган тош елкасидан.
Оғзин очиб ётар тилсиз мозорлар,
Барбод бўлган эллар хотирасидай.

Унутилган сўзлар

III

Бошингиз устида йиғлайман,
Кўзим қароғида тунларни санаб,
Синган тобутлардан излайман,
Сўзларим излайман юрагим қонаб.

Рухимда ҳансирар оғир қадамлар —
Сўнгги дармонига суянган сабот.
Сизни тили билан туққан одамлар
Хотираси билан ўлдирса, наҳот...

Битиктошлар ҳомиласи

IV

Оғироёқ тошларнинг ҳомиласи — шоирлар,
Уч минг йилдан бери дарднинг тишлари билан
Аямай юрагин тишлаб келган шоирлар.

Тошларнинг тор қорнида уч минг йилдан бери
Юзлаб машраблар ягона бир шеърни айтар,
Тошларнинг тўлғоғи ҳақида у шеър...

У шеър...

Оғироёқ тошларнинг ҳомиласи — шоирлар...

Ўлмас аскарлар

V

Кўз ўнгимдан саф-саф суъ аскарлари,
Мунглуқ яловларни кўтариб ўтар.
Ўтмишнинг қон юзли тош дафтарлари
Менга

Бир халқ шаклидаги сўзларни тутар:
— Қайсининг қўли йўқ... Қайсин оёғи...

Барининг оғзига тўлган юлдузлар.
Маънос ҳилпирайди идрок байроғи,
Келар суяклари қисирлаб сўзлар.
Баҳайбат ўйиқ бор кўкраклариди,
Замонларнинг даҳшатлари дастидан.
Бир Ватанни тутиб киприкларида,
Бир халқ чиқиб келар ернинг остидан.

VI

*Мағастви*¹

Мағастви, Мағастви, буюк бўдистав,
Ҳар кимда ўзгача руҳий тантана,
Камолот пойида вужуд деган сатҳ,
Сен йўлбарс қошига бординг мардона.
Бординг, қирмиз тўлқин вужуд сатҳида,
Шовуллаб руҳингга бағишлар бахт.
Оч барс ҳолсиз ётар оёқ остида,
Ўмган томиридан тўкилар ҳаёт.
Сен шундай мардона-мардона бординг,
Оч йўлбарс танига куч бўлайин деб,
Етти боласига сут бўлайин деб,
Гўзал вужудингдан кечиб юбординг
Мағастви, Мағастви, буюк бўдистав,
Томирингдан оққан чечакларингдан
Руҳнинг осмонига учди юлдузлар.
Йўлбарсинг қуриган эмчакларидан
Сут каби тизиллаб тўжилди сўзлар.

VII

Қошғарий ёди

Сиз нега нотинчсиз, Маҳмуд Қошғарий,
Сўзчилардан кўра кўпми пулчилар?
Тошлар тўлғоғига доя бўлмасми
Ўзбекистондаги тилчилар?

Сиз нега нотинчсиз, Маҳмуд Қошғарий?

¹ Мағастви — «Олтун ёруғ» битиктошидаги қахрамонлардан бири. У очликдан ўлаётган йўлбарсга раҳм қилиб, ўзининг жонини беради.

Юракдай ёрилиб бормоқда тошлар,
Улардан шоирлар чиқиб келмоқда
Оғзида тил эмас, бутун қуёшлар.

Сиз нега нотинчсиз, Маҳмуд Қошғарий,
Ҳоритиб қўйдими залворли йиллар?
Тунлар «Девонул луғатит турк»да
Қушлардай чуғурлаб чиқмасми диллар?

Сиз нега нотинчсиз, Маҳмуд Қошғарий!
Ўтди ўз ёғида куйган асрлар,
Бир замонлар оғир қўшиқлар айтган —
Ўзга либос кийди бугун фасллар.

Сиз нега нотинчсиз, Маҳмуд Қошғарий?..

VIII

Мутолаадан сўнг

Айланар сўзларга суриниб дилгир
Шафақларга тўлиб қолган кенгликлар.
Сўзларга суриниб тиниб-тинчимай
Фалак елинларин соғар ерликлар.

Қуроқ кўрпаларга айланиб тушлар,
Олов нафас билан аврар ҳисларни.
Нур ва зулмат аро қисилган қушлар
Олмадай чўқийди қадим сўзларни.

Битиштошлар дардин кўзимга батдим,
Кўнглимга чўктириб нодаларни.
Кул бўлган боғлардан тергани кетдим,
Боболарнинг олтин олмаларини.

СЕВГИНИНГ БИР КУНИ

Айланар оғир-оғир,
Оғир-оғир фалаклар.

Оғир-оғир силкиниб,
Куйлайдилар тераклар.

Ой сўнар аста-аста,
Аста-аста юлдузлар.

Аста-аста тебраниб,
Кириб келар кундузлар.

Учади енгил-енгил,
Енгил-енгил хаёллар.

Енгил-енгил сочингга
Шўнғийдилар шамоллар.

Уйлайсан ёниб-ёниб,
Ёниб-ёниб ўтар кун.

Ёниб-ёниб даричанг —
Саждагоҳга келар тун.

Тушларинг ширин-ширин,
Ширин-ширин мени бор.

Ширин-ширин таъбири:
Унинг мену сени бор.

Яшайсан бахтли-бахтли,
Дардли-дардли кутасан.

Дардли-дардли ўзингга
Шивирлайсан: «Севаман...».

БАХТНИНГ УЛЧОВИ

Бир ажаб қуёшли кунлар бошланди...
Хар кун йўл четида чапгларга ботиб,
Уйнаб ўтирар бир яланғоч бола.

Дунёда энг бахтли одам шу бола,
Қуёшни симирар, елларни ичар,
Ховучлаб тупроқни сочар бошидан,
Кир-чир бадавлари яйраб, энтикиб,
Осмоннинг мөвий чалобин симирар.

(Аста костюмингни ечиб қўясан).

Шаппатилаб қўйиб қорнига бола,
Таини қитиеллаган нур бармоқларин,
Тўзғитиб қушлардай ҳайдар нарига.
Қуёш бўйинларин қашлайди унинг,
Пахмоқ сочларига кўмилиб кетар.

(Ечасан бўйнибоғ, кўйлакларингни).

Кун ухлар бош қўйиб бэлдирларига,
Кир-чир товоқларин ювади тупроқ...
Бахтли бўлгнинг келар шу бола каби
Қуёшли кунларнинг ичида бахтли...

Ечасан ботинканиг ҳамда шимингни,
Шунда бирдан кулиб юборар бела,
Қиқирлаб-қиқирлаб кулаверади.
Уялмасдан шундоқ йўлнинг четида
Кап-катта одамнинг ечинганидан
Кулади яланғоч, ақлли бола.

Кийиб ололмайсан қуёшли кунни —
Бу бахт ўлчанмаган сенинг руҳингга,
Бу бахт минг газ катта сенинг танангдан.

* * *

Тегрангда ер бўлиб айланар замон...
Юраклар, туйғулар қолмишдир сабил.
Қарайсан қақшаган деразанг томон:
«Ў, яна ўшами... Уша... Эшқобил».
Қирғоқлар қариди. Учди изларим
Самовий чангларга айланди кўнгил.
Фақат эшигингни тирнар кўзларим:
«Ў, яна ўшами... Уша... Эшқобил».
Не-не замонларни санар дақиқа,
Ҳаётга эртаклар бўломмас кафил.
Фақатгина қолди битта ҳақиқат: —
«Ў, яна ўшами... Уша... Эшқобил».
Тегрангда Лайлилар овозалари,
Ойдин қайғуларга тутинган сингил.
Қулар юрагингнинг дарбозалари: —
«Ў, яна ўшами... Уша... Эшқобил».
Уёғи не бўлар? Бахтми, кўргулик?
Деразангдан нари бепоён, бедил.
Ястаниб ётади шундай мангулик: —
«Ў, яна ўшами... Уша... Эшқобил».
(Ўў) (янаа) (ўшаами) (ўшаа) (Эшқобиил).

* * *

*Қора холига бахш этгум
Самарқанду Бухорони.*

Ҳофиз

Нимани истадинг, барини бердим,
Булутлар патидай кетдим сочилиб.
Ўзимни оламдай туганмас дердим,
Кўкрагим бўшлиқдай қолди очилиб.

Барини бердим-ку, мен энди йўқман,
Хатто томчи қони, на бир сўзи йўқ.
Ярим оғиз исмим бўлган чоғда ҳам,
Лутф ила тутгувчи қўлнинг ўзи йўқ.

Раъно, барин бердим ўзимда бўлган,
Боқасан кўп нарса кутиб дафъатан.
Кўкрагида фақат битта мушт қолган
Боши, оёғи йўқ мустамлакадан.

* * *

Раъно, бу гулларни узмоғим учун
Ўн олти ёшимга қайтмоғим керак.
(Кўзим диёрида очилган гуллар.)

Қороз ўчоқларнинг қаҳрига ўтин
Қўлимда узилган гул каби юрак.
(Севгининг энг сўнгги гуллари
титрар.)

Сен учун юз йилда хато қилмасдан,
Бу нафис гулларни экишдир худо.
(Кўзим диёрида очилган гуллар.)

Ўн олти ёшимга қайтиб бормасдан,
Уларни узмоққа ҳаққим йўқ асло.
(Севгининг энг сўнгги гуллари
титрар.)

* * *

Менинг қўлим очиқ, қўлларим очиқ,
Каптарлар дон териб едилар ундан.

Менинг қўлим очиқ, қўлларим очиқ,
Юлдузлар қон сўриб едилар ундан.

Менинг қўлим очиқ, қўлларим очиқ,
Туриалар аргимчоқ солдилар унда.

Менинг қўлим очиқ, қўлларим очиқ,
Йўлларнинг излари қолдилар унда.

Менинг қўлим очиқ, қўлларим очиқ,
Кун ва тун бир-бирин топдилар унда.

Менинг қўлим очиқ, қўлларим очиқ,
Қутблар бир-бирин ўдилар унда.

Менинг қўлим очиқ, қўлларим очиқ,
Эркакка топинди бор аёл унда.

Менинг қўлим очиқ, қўлларим очиқ,
Илк бор мева тугди мажнунтол унда.

Менинг қўлим очиқ, қўлларим очиқ,
Кезди сулувларнинг қўллари унда.

Менинг қўлим очиқ, қўлларим очиқ,
Сенинг қўлларингдан айрилган кундан!

* * *

О, уятчан намозшомгуллар,
Шеърнинг дилбар сингилчалари...
Қалбни суянг хайрихоқ қўллар,
Шом гуллари — тун дарчалари...

О, уятчан намозшомгуллар,
Қўшиқ айтай шом чоғи сизга.
Дардларимни қўярсиз йўллаб,
Олис юртда қолган бир қизга.

О, утчан намозшомгуллар,
Қизчалари Бибиҳонимнинг,
Улимгамас, шом чоғи йиллаб
Мен севгига бердим жонимни.

О, уятчан намозшомгуллар,
Ўзалликнинг пок қизчалари,
Супурмоқда кўксимдан еллар,
Синиб қолган юлдузчаларни.

О, уятчан намозшомгуллар,
Қўшиқ айтай шом чоғи сизга.
Дардларимни қўярсиз йўллаб
Олисдаги танишингизга...

О, уятчан намозшомгуллар...

ЕРИТҚИЧЛАР ҲАДЯСИ

Юлдузлар бир тилни ўргатди —
Синиб-синиб сувдай сочилгувчи тил.
Ой шафақ қонига йиланиб ботди —
Севги тандирида қизарган кўнгил.

Август кечаларин яғонасида
Мен сенга дардимни айтаман... Кутгил.

Кўнглимни бешикдай тебратди
Шафақнинг сувига чўмилган оқ гул.
Юлдузлар бир тилни ўргатди —
Юракдай-юракдай сўзлари бор тил.

Август кечаларин яғонасида
Мен сенга дардимни айтаман... Кутгил.

* * *

Титроқ повдаларда уйғонар ҳаёт,
Сарғайган қор каби эриб битар дард.
Яшил туйғулардан чайқаласан шод,
Февраль ўтаб борар, яқинлашар март.

Мусаффо руҳингни алқайди қушлар,
Майсалар — ҳаётнинг ширин тиллари.
Уйқунгни тўлдирав энг гўзал тушлар,
Ойнинг нурларини силар қўлларинг.

Кунларнинг чирейи очилиб борар,
Очилиб борасан кунлардай гўзал.
Икки фасл сенинг кўнглингга қарар,
Кўнглингни авайлаб қисқарар февраль.

Унинг ҳиммати кенг, токи сен борсан,
Илгерма саккиз кун танти сайёрга.
Кундан-кун гўзалсан ва бахтиёрсан,
Февраль бир жуфт кунин сочар баҳерга.

Ҳаваски сенгадир. Шодлик ортмоқда,
Сарғайган қор каби эриб кетар дард.
Меъниг юрагимдан февраль ўтмоқда,
Сенинг юрагингга кириб бордин март.

* * *

Сочлари сумбул-сумбул...

Сочлари...

Келбат кериб келаётган, келиной,
Ой билан очиб кўнгал... қошлари
Ойнинг камини тўлаётган, келиной,

Сочинишнинг савдолари бошимда,
Ичингизда сирлар кетди сиз билан,
Дардларингиз қолди менинг тошимда.

Хилъати тарақ-тарақ, хилъати
Ярақ-ярақ келаётган, келной.
Сарв ила бас бойлашиб келбати
Сарвнинг камин тўлаётган, келной.

Сарв қаддингиз савдолари бўйнимда
Очилмаган гуллар кетди сиз билан,
Бир ўчоғ чўғ қолди менинг қўйнимда.

Сочлари сумбул-сумбул... Сочлари...

* * *

Сув устида, сувлар устида
Юракларим чисирлайди-ей,
Ишқ дастидан, ҳижрон дастидан
Суякларим қисирлайди-ей.

Ўт устида, ўтлар устида
Кўз ёшларим дарё бўлди-ей,
Ишқ қасдида, ҳижрон қасдида
Бардошларим адо бўлди-ей.

Тош устида, тошлар устида
Кўнглим эрер ой каби маънос.
Ишқ фаслида, ҳижрон фаслида
Ийгла, Баҳор, менинг исмим — куз.

Йўл устида, йўллар устида
Оёқларим юрак бўлди-ей,
Ишқ касридан, ҳижрон касридан
Умрим фақат тилак бўлди-ей.

ҲАЙДОВ

(«Чўлда юрган ой» туркумидан)

Қўйлар булутларни ичиб қўйдилар
Майсаларнинг яшил қонига қўшиб.
Иссиқ юлдузлардан қирлар тўйдилар,
Июнь ўтиб борар ҳовлиқиб, шошиб.

Яшил чимилдиқнинг оҳори синди,
Адирлар бевадай қолди мунғайиб.
Қуёшнинг бўғзидан учган қиринди —
Куйган ўт-ўланлар ётар сарғайиб.

Чўлни боғлаб олиб ҳуштакларига
Палаҳмон тошидай ўйнатар қуюн.
Кунларини ўраб пўстакларига
Қора терга тушиб ҳарсиллар июнь.

Июнь силжитганча олов таёғин,
Ҳайдайди пишқириб, ҳайдар беомон
Чўпону қўйларни — доғлаб оёғин —
Июлнинг кўкарган тоғлари томон.

НАСИБА

(«Чўлда юрган ой» туркумидан)

Ҳаво чангларини чалиб боради
Чўпоннинг ўйноқи заранг таёғи.
Хуржунни ойларга тўлиб боради,
Эшакнинг қорнида ўйнаб оёғи.

Ортида итлари ёнгишир, ҳурпайган
Жунларида кўпчиб пуфак юлдузлар.

Чўпоннинг таёғи тешган осмондан
Қўзиқоринлардай тўкилар излар.

Сахро томирлари титраб қолади,
Чўлнинг ҳам ўз бахти бёрдир ҳар қалай.
Чўпон кўкка юзин ювиб олади,
Хуржунга қарайди — хуржун тўла ой.

СУМБУЛА

«Сумбула-ё, Сумбула,
Ураб олай гул билан.
Менинг кўнглим сиз билан-эй,
Сиз кетасиз ким билан?»
Сумбула, жон, Сумбула.
Турналарим кетмоқдалар кўз ёшдай қатор-
қатор,
Турналарим кетмоқдалар сочларингиздай
узун.
Осмонда булут бўлиб йиғлайди ғамгин баҳор,
Қалдироқлар қулаб кетар кўкдан ерга сиз
учун.
Сумбула, жон, Сумбула.
Сиз кетасиз ким билан?

Оҳ чекаман, кўзларимдан зор-зор оқади
Сурхон,
Хаёлимнинг осмонини қоплайди сирли титроқ.
Юраккинам бўзлаб чиқар тун бўйи шамдай
гирён,
Юраккинам — кемалари қайтмаган етим
қирғоқ.
Сумбула, жон, Сумбула.
Сиз кетасиз ким билан?

Очиқ қолган қўлларимда титрар тола
сочингиз,
Кетажаксиз, бир тола соч — узун-узун хотира.
Кимларга ёр бўлғусидир ул мунис қарошингиз,
Сумбулажон йиғлар бўлди ҳижронларга асира.
Сумбула, жон, Сумбула,
Сиз кетасиз ким билан?

«Алвидо...» деб кўзларимнинг қароғидан
учяпсиз,
Турналарим кетмоқдалар кўксимдаги
осмонда.
Жимгина бошлар эгик, келин бўлиб кетяпсиз,
Аро йўлда бир юрак тушиб қолар қарвондан.

Сумбула, жон, Сумбула,
Сиз кетасиз ким билан?

НАЖОТ

(«Чўлда юрган ой туркумидан»)

Булутлар қорларнинг қўйнида ухлар,
Чўл қисирлар аёз қамчиларидан.
Қирлар тун бетига уфурган ухлар
Музлайди изтироб томчиларидай.

Чўпон ҳолдан тойди... Йўл мунча узоқ...
Осмонларга учиб кетганими ўтов?
Умидлар музлайди, музлайди титроқ —
Кўзида аёли, болалар — еттов.

Кўкиўтал тутгандай кўкаради тун,
Адашган нурларнинг йўлини тўсиб.

Музлаётган чўпон елкаларидан
Улкан, оппоқ бир тоғ чиқмоқда ўсиб.

Чўпон елкасида — тоғ орасида,
Икки қўллаганча, қаддин этиб ёй,
Кенг, баҳайбат осмон тоғорасида
Чўғ олиб югуриб келаётир ой.

ЕМҒИРДАН ОЛДИН

(«Чўлда юрган ой» туркумидан)

Шомдан сўнг, ёмғирсиз кунлардан ўксиб,
Ҳориб ўтовига қайтди чўпонлар.
Оёғи остига ой нурин қалаб,
Ўзига ўт қўйди зарҳал қўтонлар.

Қўтонлар ярқираб, ёнар товланиб,
Ёғдуларни қуйиб найлар оғзига.
Кетар майсаларнинг туши доғланиб,
Еллар куй пуфлайди найлар бўғзига.

Ўтовнинг ҳузурли қучоқларида,
Оёқлар чигилин ёзар чўпонлар.
Чўлнинг зарҳал тусли байроқларидай
Найларнинг тизмаси — ёнар қўтонлар.

Бўйни, оёғидан боғлаб ташланган,
Қўйлар қулоғидай тешилган тили,
Минг-минглаб найларнинг тўйи бошланди,
Бешикдай тебратиб ухлаган чўлни.

Нурларда ярқираб ёнган қўтонлар
Ичра ой ёнбошлар — уй тиккан ҳумой.
Туйнукдан юрагин отди чўпонлар:
«Хайрият, хайрият, қўтонлади ой».

МУВОЗАНАТ

Бу тор хона эмас, балки бу осмон,
Юлдузларни гулдай сочмоқда шамол.
Юрагимга етиб келдингми омон,
Эшикка суяниб жилмайган, аёл.

Руҳимда олмалар гуллади тўлиб,
Ногаҳон гуллаган эшик сингари.
Тафтли қўлларингдан тутмоқчи бўлиб,
Юлдузлар қитиғин қўзғар қўлларим.

Менинг дунёларим қанча бетартиб,
Сенинг дунёларинг шунча саришта.
Бекасиз самога бергали тартиб
Ортингдан келмоқда қирқ минг фаришта.

Бу тор хона эмас, балки бу осмон —
Юлдузлар сувидан тўйинган хаёл,
Қушлар тумшуғидан титраб турар тонг,
Эшикка суяниб жилмаяр, аёл.

Руҳимдан булоқлар чиқади сизиб,
Ногоҳ эриётган осмон сингари.
Мадонна суратин турарди чизиб,
Изтироб рангларини териб кўзларим.

Қирқ ўрим сочининг васфига, илло,
Ҳофизлар юраги бўлди қасида.
Европани берар Микеланжелло
Ўрта Осиёнинг мадоннасига.

Бу тор хона эмас, балки бу осмон,
Ун беш дақиқада ой топган камол.

Олтмиш минг томирдан сачраб кетар қон—
Эшикка суяниб жилмаяр, аёл.

Кўзлари руҳимга оловни қалаб,
Кирик-ла чўғларни тортадилар хўп.
Қўллари осмондан юлдузлар тилаб,
Уларнинг чангини артадилар хўп.

Пастда зулмат, бўшлиқ макон қурибди,
Бу ерда ҳаёту у ёқда завол.
Икки жаҳонимни суяб турибди,
Эшикка суяниб жилмайган, аёл.

ЮРАКНИ УЙҒОТИБ ЮБОРИНГ

Юракни уйғотиб юборинг...

Тинглайин юлдузлар кўнғироғини,
Майин қора ўтти кечиб ўтаркан,
Шамолларнинг нафис титроғила...

Юракни уйғотиб юборинг...

Қора ҳаволарда ойдин хўрсиниқ,
Суйгум келаётир куйиб-куёнб мен.
Уйқулар оқади сув каби тиниқ,
Тушларни томоша қилай тўйиб мен.

Юракни уйғотиб юборинг...

Суйгум келаётир... Гул косаларга
Қуйиб кўзларимни ичар юлдузлар.
Парча-парча ойдай кулгулар билан,
Ўн саккизга кириб туғилган қизлар,

Юракни уйғотиб юборинг...

Иккимиз ялпизлар ичида эдик...
Беомон ўрдилар уларни,
Яшил доғлар қолди юзларимизда.

Иккимиз юлдузлар ичида эдик...

Бенарвон урдилар уларни,
Синиқлари кирди кўзларимизга.

Иккимиз кўз ёшлар ичида эдик...

Бу аччиқ ёшлардан, куюк ёшлардан
Ғийбат бозорларин бебади улар.

Иккимиз сулиб тошлар ичида эдик...

Бу бахтсиз тошлардан, шўрлик
тошлардан
Ўзларига ҳайкал ясади улар.

АССАЛОМ

Ассалом!

Икки ямлаб бир ютарди ялмоғиз,
Агар сен бўлмасанг тилимнинг гули.
Борса-келмас томон кетарди шаксиз
Юракларни қўшган — дўстликнинг йўли.

Қайга бормай «Ассалом» бор қўлимда...
Қутламоқ-чун ўзгаларнинг қўлини,
Кафтимда авайлаб олиб юраман
Тилимнинг энг сўлим, иссиқ гулини.

ЧАНҚОВУЗ

Тилим тийилди менинг, сўзим қийилди
менинг,
Пўлат тил топиб олдим, ҳаво сўз топиб
олдим.

Чанқовуз чанқаб қолди —
Кўз ёшга чайқаб олдим.

Чанқаган оғзим менинг, чарнаган ўзим
менинг,
Қалбнинг ёруғ қаъридан синмас тил топиб
олдим.

Чанқовуз чанқаб қолди —
Дардимга чайқаб олдим.

Паранжининг ичида бағрим ўйилди менинг,
Тилим тийилди менинг, сўзим қийилди
менинг.
Пўлат тил топиб олдим, ҳаво сўз топиб олдим.

Чанқовуз чанқаб қолди —
Оловга чайқаб олдим.

БИБИЗИЛОЛ ҲИКОЯТИ

I

Эри ўлди Бибизилолнинг...
Келинчаклик даври ўлди,
Беланчаклик ўйлари ўлди.
Кун — мотам. Тун — мотам.

Ифгининг қанотлари улкан,
Кулгунинг лаблари йиртилган.

Эри ўлди Бибизилолнинг...
Ойдай тўлган дамлар тўкилди,
Сойдай кўздан ғамлар тўкилди,
Кун — йиғи, Тун — йиғи.
Тонглар синди, шомлар сўкилди.
Ой — ёғий. Кун — ёғий.
Лаҳзалар — ёғий.
Эри ўлди Бибизилолнинг...

II

Иил ўтди.
Эри ўлган Бибизилолнинг.
Келинлиги бешикда ўлган,
Орзу-ҳавас тўшакда ўлган,
Дийдорлар эшикда ўлган.
Кун оғир, Тун оғир,
Куяди бағир.
Оғир...
Ахир
Йигит ўлган.
Эри ўлган Бибизилолнинг.
Совчиларни ёғди тўрт тараф,
Қуп-қуруқ елини соғди тўрт тараф.
Кун — раддия. Тун — раддия,
Бибизилол қасам кўтарди:
«Агар эрга тегсам,
Отам эрим бўлсин», — дея
Сўнгра ўзга йўлга оғди тўрт тараф.

III

Ииллар ўтдилар.
Эри ўлиб кетган Бибизилолнинг.
Дунё-да, бечора ёш қолган,

Эр кетган, кўксиди тош қолган.
Эр деб эримайди бу тош,
Кўр еб қаримайди бу тош.
Қаранг, қаримайди бу тош.
Кун ўтар. Тун ўтар.
Ярадар битар.

Яралар ўтмиш.

Яралар — ўтмиш.

Эри ўлиб кетган Бибизилолнинг.
Елғизлик жонларга тегар-ку,
Бу дунё қонларга тепар-ку.
Елғизликнинг ёллари узун,
Аёл кўнглини торлари узун.
Елғизлик, ёлингни елга тут,
Дунё, аёлингни эрга тут.
Тун — хоҳиш.

Кун майин.

Бибизилол қарор кўтарди:
«Иштоним увада бўлиб қолди-ку.
Менга иштон олиб бер, қайин».
Эри ўлиб кетган Бибизилолнинг.

IV

— Кўксингда ётган тош эриди,
Кўзингда қотган ёш қариди.
Бибизилол, қасаминг қани?

— Қасами қасноқ-да,
Ошни е, дунё.

— Эрингинг тўшаги ёзилди,
Бегона оёқлар босилди.
Бибизилол, қасаминг қани?

— Қасамни қусмоқда,
Қистама, дунё.

— Йиғилар йиғилиб буғланар, йитар,
Тилинг ўз сўзидан булганар кетар.

Бибзилол қасамнинг қани?

— Қасами қасами¹

Қистама, дунё.

— Харом ўлган қасамингни менга бер,
Ошалмаган ошамингни менга бер.

Бибзилол, қасамнинг қани?

— Қасами қассобда,

Тошни е, дунё.

V

Йиллар ўтдилар.

Аввал ҳам эри бўлганмикин,

Уша эри ўлганмикин

Бибзилолнинг.

ТУГАЛЛАНМАЙДИГАН ШЕЪР

Бу юрак минг йилдан бери яшайди,
Сизни соғинади, сизни қўмсайди.
Кундан-кун қаттиқроқ севгиси келар,
Тошларга урилиб, сувларга чўкиб,
Чўғларга кўмилиб севгиси келар.
О, сиз, бу юракнинг ватандошлари,
Хаводошларнию тупроқдошлари,
Очинг эшикларни, деразаларни,
Ахир бу юракнинг севгиси келар,
Янада қаттиқроқ севгиси келар.
Унинг томирлари гуллаб боради,
Деворлари нурдан тикланиб борар.
Очинг чехраларни, очинг кўзларни,
Бойланган тилларин очинг сўзларнинг,
Ахир, бу юракнинг севгиси келар.

¹ Қ а с а м и — қасамхўр.

О сиз, бу юракнинг туйғудошлари,
Хаёлдошларни осмондошлари,
Сизга қандай айтсин, қандайлар айтсин,
Бу юракнинг фақат севгиси келар,
Яка-да қаттиқроқ севгиси келар.

ОЙДИН ҚАЙҒУ

Ун олти ёшимнинг диёрларида
Қизгин шафақларни кийган кунсулув,
Туиларнинг сим-сиёҳ дарёларига
Дарё сочларни чайган тунсулув,
Тилим сочқи товуш — қ а н и с а н у в

Ун олти ёшимнинг диёрларида
Ялпизлар сутидан тўйган гулсулув,
Юлдузларнинг тилло кнприкларида
Шокила-шокила ёнган дурсулув,
Кўнглим етим қуш — қ а н и с а н у в

Ун олти ёшимнинг диёрларида
Тошлар чанқовузни чалган куйсулув,
Юрагимнинг ғариб шохчаларига
Ўттиз хил кўйлагин илган ойсулув,
Сўзмас, бу узун туш — қ а н и с а н у в

Ун олти ёшимнинг диёрларида
Қизгин томирларим сочган жонсулув,
Қобирғалар қисган қизғалдоқларнинг
Оғзидаги қулфни очган руҳсулув,
Кўзларим бўм-бўш... қ а н и с а н у в.

ОРОЛ

«Хамиша оқади оққан дарёлар»
Даб ҳикмат айтганлар, ўтган боболар.

Ўзани бузилиб оқмай қўйса халқ,
Оқмай қўяр экан оққан дарёлар.

УЛҒАЙИШ

Кўзлардан байроқлар ўсиб чиқади...
Онанинг синглинга мерос рўмоли
Сенинг кўзларингдан ўсиб чиқади
Ҳилпираб ҳаволи-ҳаволи...
Кўзлардан байроқлар ўсиб чиқади.

Кўкракдан бир Ватан ўсиб чиқади...
Отанинг авлодга мерос тупроғи
Сенинг кўкрагингдан ўсиб чиқади
Силкиниб залворли-залворли.
Кўкракдан бир Ватан ўсиб чиқади.

ҚИЗ ҚУШИҒИ

Ёрилтошлар ёрилди,
Ёрилмадинг сен.
Бурим сочлар сорилди
Бурилмадинг сен.

Бу фалак ёлғон экан,
Ўйини — талқон экан.
Ёмғири ёқут эмас,
Бор-йўғи ёвғон экан.

Борса-келмас эрилди,
Эримадинг сен.
Қабр тошлар тирилди
Эримадинг сен.

Бу фалак ҳақроғт экан,
Эрмағи — ихлос экан.
Анжуми инжу эмас,
Ўгли тош холос, экан.

ИНҚИРОЗ

*Хўкизнинг шохига урса,
туби зирқирайди.*

Халқ мақоли

Кунгира-кунгира йиллар қадоғи
Сирқираб-сирқираб ётар суякка.
Ернинг қўли етмас, кўкнинг оёғи
Хўкизнинг шохига турган юракка.

Тилларим ёлғон-а, кўзларим ёлғон,
Кел, гулдор рўмолни ёйганда фалак.
Хўкизнинг тубида кенар қатағон,
Шохига гумбурлаб уради юрак.

Кел...

Сумбула сувлардан сўрайди нафас,
Шамоллар сочларин эшмас кўкракда.
Олтин туға хўкиз бурнида эмас,
Шохлари санчилиб турган юракда.

Кўнгира-кунгира йиллар қадоғи,
Сирқираб-сирқираб етди суякка.
Менинг қўлим етмас, сенинг оёғинг
Хўкизнинг шохига турган юракка.

ОРАЛИҚЛАРДА

Кўнглим сувайдоси, кўзим сайгули,
Заҳри ҳам новботей, чашми қиймочим,

Куйган устихонда ўстирган гулим,
Олам: «вижир-вижир», мен: — «ҳажр-ҳажр», сен —
қалдирғочим.

Бағримни чапгаллаб юлди чарновуқ,
О, бағри шамодем, чилторим чарнар.
Мен — қўли қуп-қуруқ қолган чирмовуқ,
Олам: — «қурей-қурей», мен: — «хорей-хорей»,
сен — етим турнам.

Кўнглим сувайдоси, кўзим сайгули,
Бу занжир товуши... айланмас тилим.
Сен — ғамнинг бир қўли, бахтнинг бир қўли,
Олам: — «чип-чип-чип-чип», мен: — «ғип-ғип!..
ғип...» сен — соқов булбулим.

СЕҲР

Кеча дилдан қолди, қолди-я, тилдан...
Ҳилол этагида йиғлаётган сен.
Қадимий оятлар битилган йўлда,
Эшқобил эмасман энди мен.

Денгизлар кўкариб тортади чилим,
Бахмал булутларни кияётган сен.
Олтин балиқчага айланди тилим,
Эшқобил эмасман энди мен.

Ғуборли туманлар чимилдиғида,
Олов қанотида титраётган сен.
Қара, кўзларимнинг топилдиғига,
Эшқобил эмасман энди мен.

Кеча дилдан қолди, қолди-я тилдан,
Нафас торларимда ухлаётган Сен.
Қушдан илдиз олдим, қанотни гулдан,
Эшқобил эмасман энди мен.

РУҲНИНГ ПАРВОЗИ

Ой бориб омон қайт, кўнглим-а,
Тилимининг остида эрир қайроқтош.
Қирқ қизнинг юраги титрар қўлимда,
Елкамга суянар қирқта ўн беш ёш.

Ой бориб, омон қайт, кўнглим-а,
Меҳр ўчоғида қуяр бу жоним.
Слов сочиб турар бахтли қўлимда
Битта вужудимга қирқта виждоним.

Ой бориб омон қайт, кўнглим-а,
Йул олиб сафари беҳатарлардан.
Мен ахир бир оға қирқта синглимга,
Ҳимоя қарзим бор кабутарлардан.

Ой бориб, омон қайт, кўнглим а...

МУНДАРИЖА

«Кўнглимни тошга ёрдим»	3
Боймоқлида баҳор	3
Тинчлик хусусида нутқ	4
Шоли қўриқчиси	5
Суюнчи	6
Кўпқари	6
Худбинлик	8
Янги йил шеъри	8
Бойқаро. 1501	9
Ҳолат	10
Миннатдорчилик	10
Норбой ака марсияси	11
Дунёнинг тинчлиги	12
Меҳринисога айтган алламиз	13
Пабло... 1973	13
Қани, сенинг овозинг?	14
«Мен қўрқаман мажнунтолнинг...»	16
Менгим Момонинг йўқлови	16
Бобо деҳқон	18
«Дарахтим»	19
Рухим	20
Тўққизинчи февраль	20
Энг қадимги кўшиқ	21
Декабрь	22
68 сўм	23
Қайтиш	25
«Жимгина...»	26
Қариянинг ўлими ҳақидаги хабардан сўнг	26
Номукаммаллик	27
Зўраки қаҳ-қаҳа	29
Мангуликдан кетган дарз	31
Майна Ҳасанова	31
Алла таърифиди	32
Ўтмиш билан мулоқот	33
Қадимги битик тошларга ёзувлар	33
Севгининг бир қуни	38
Бахтнинг ўлчови	39
«Тегрангда...»	40
«Нимани истадинг»	40
«Раъно...»	41

«Менинг қўлим очиқ»	41
«О, уятчан...»	42
Еритқичлар ҳадяси	43
«Титроқ новдаларда...»	44
«Сочлари сумбул-сумбул...»	44
«Сув устида...»	45
Ҳайдов	46
Насиба	46
Сумбула	47
Нажот	48
Емғирдан олдин	49
Мувозанат	49
Юракни уйғотиб юборинг	51
«Иккимиз...»	52
Ассалом	52
Чанқовуз	52
Бибизилол ҳикояти	53
Тугалланмайдиган шеър	56
Ойдин қайғу	57
Орол	57
Улғайиш	58
Қиз қўшиғи	58
Инқироз	59
Оралиқларда	59
Сеҳр	60
Руҳнинг парвози	61

На узбекском языке

ЭШКОВИЛ ШУКУРОВ

ТВОИ ВОЛОСЫ

Стихи

Редактор А. ҚУТБИДДИНОВ

Рассомлар В. ШУМИЛОВ, И. ЦИГАНОВ

Расмлар редактори А. МАМАЖОНОВ

Техн. редактор М. МИРРАЖАБОВ

Қорректор О. ТУРДИБЕКОВА

ИБ № 4108

Босмахонага берилди 09.09.87. Босишга рухсат этилди 31.03.88.
Р 03031. Формати 70x90 1/32. Босмахона қоғози № 2. Ада-
бий гарнитура. Юқори босма. Шартли босма л. 2.34. Шартли
кр.-оттиск 2,48. Нашр л. 2,4. Тиражи 5000. Заказ № 57.
Баҳоси 30 т. Шартнома 165—87.

Ғафур Гулом номидаги Адабиёт ва санъат нашриёти. 700129.
Тошкент, Навоий кўчаси, 30.

Ўзбекистон ССР Нашриёт, полиграфия ва китоб савдоси иш-
лари Давлат комитетининг Бекобод шаҳар босмахонаси.